

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG

COMPTE RENDU INTÉGRAL

MET HET BEKNOPT VERSLAG

AVEC LE COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

05-12-2000

05-12-2000

14:00 uur

14:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CVP	<i>Christelijke Volkspartij</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP	<i>Socialistische Partij</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + nummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag (op wit papier, bevat de bijlagen en het beknopt verslag, met kruisverwijzingen tussen Integraal en Beknopt Verslag)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral (sur papier blanc, avec annexes et CRA, avec renvois entre le CRI et le CRA)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde mondelinge vragen van 1
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over 'het tuchtdossier van de Procureur des Konings te Brussel' (nr. 2775)
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over 'zijn publieke verklaringen naar aanleiding van zijn uitspraak in het tuchtdossier van de Procureur des Konings te Brussel' (nr. 2775)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen, **Tony Van Parys**

SOMMAIRE

Questions orales jointes de 1
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur 'le dossier disciplinaire du Procureur du Roi de Bruxelles' (n° 2775)
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur 'ses déclarations dans le cadre du dossier disciplinaire du procureur du Roi de Bruxelles' (n° 2775)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration, **Tony Van Parys**

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 5 DECEMBER 2000

14:00 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 5 DÉCEMBRE 2000

14:00 heures

De vergadering wordt geopend om 14.03 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.03 heures par M. Fred Erdman, président.

01 **Samengevoegde mondelinge vragen van**
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over 'het tuchtdossier van de Procureur des Konings te Brussel' (nr. 2775)
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over 'zijn publieke verklaringen naar aanleiding van zijn uitspraak in het tuchtdossier van de Procureur des Konings te Brussel' (nr. 2775)

01 **Questions orales jointes de**
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur 'le dossier disciplinaire du Procureur du Roi de Bruxelles' (n° 2775)
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur 'ses déclarations dans le cadre du dossier disciplinaire du procureur du Roi de Bruxelles' (n° 2775)

01.01 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op het ogenblik dat ik mijn vraag kan stellen, hebt u wellicht reeds uitspraak gedaan in het tuchtdossier van Dejemppe, waardoor het eerste gedeelte van mijn vraag voor een deel zonder voorwerp is; vandaar dan ook deze aanvullende vraag.

Mijnheer de minister, de door u genomen beslissing komt er uiteindelijk niets te vroeg. Reeds sedert begin oktober 1999 werd u met dit dossier belast en pas een jaar later velt u een uitspraak. Het gaat hier uiteraard om een onderzoek naar feiten gepleegd in 1992 waarover

uiteindelijk, 7 jaar later, tuchtrechterlijk over wordt geoordeeld en dit volgens de op dat ogenblik toepasselijke tuchtwetgeving. Het is ook niet mijn bedoeling om over uw uitspraak commentaar te leveren. Zeker in tuchtaangelegenheden en zelfs in penale aangelegenheden ben ik van oordeel dat men maar een oordeel kan vellen van zodra men volledige kennis heeft van het integrale tucht- en strafdossier, wat als buitenstaander, zeker in tuchtzaken, niet mogelijk is.

Ik heb evenwel een aantal bedenkingen over de aanleiding waarrond dit alles tot stand is gekomen, alsook over de debatten na de beslissing.

Mijnheer de minister, in maart 2000 heb ik u een vraag gesteld naar de stand van zaken in dit dossier. Ik kon op dat ogenblik uw verbale non-communicatie wel appreciëren. Het kwam er eigenlijk op neer dat ik er niets mee te maken had, dat u daarover niets wenste te zeggen. U hebt daar de terechte rechtsspraak terzake aangehaald met betrekking tot het geheim van het onderzoek en de tuchtprocedure, alsook de tuchtrechterlijke afhandeling zelf.

Onder meer om juridische en wellicht ook om andere redenen, was u terecht terughoudend. Toch rezen een aantal vragen nadat ik ongeveer een tweetal weken geleden in een tijdschrift een uitspraak van de minister van Justitie las. Zowel tussen als op de lijnen liet hij aanvoelen dat hij niet gelukkig zou zijn indien de procureur des Konings van alle blaam zou worden gezuiverd. In die zin kwam u onrechtstreeks een stuk tegemoet aan zijn verzuchtingen en wensen. De vraag rijst of een minister van Justitie, in het licht van zijn verantwoordelijkheden in een vorige legislatuur, wel zulke uitspraken kon doen. Heeft hij hiermee het geheime karakter van de tuchtrechterlijke afhandeling niet in het gedrang gebracht?

Mijnheer de minister, graag kreeg ik hierover uw mening.

Bestaat er geen schijn van partijdigheid als een collega-minister - hier de minister van Justitie - die dit dossier zonder voorgeschiedenis diende af te handelen reeds uitspraken doet en desiderata verkondigt vooraleer er een uitspraak is geweest. Rijst er geen probleem met zijn verklaring "Justice must not only be done but seen to be done".

Ten tweede heb ik problemen met alles wat er nadien is gebeurd. Ik ben het met u eens dat tuchtprocedures en de afhandeling ervan een geheim karakter hebben. Die rechtspraak lijkt van het begin tot het einde met voeten getreden door al wie er rechtstreeks of onrechtstreeks mee te maken had, ook door het Parlement. Mijnheer de minister, daar maak ik geen uitzonderingen in.

01.02 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verherstraeten, dit kon ik al lang "à la une" volgen, hoewel ik liever naar een wielervedstrijd kijk. Ik stel alleen maar vast dat het Parlement vandaag de moraliteit herontdekt. Een mens die zijn maagdelijkheid verloren is, kan die slechts door een heelkundige ingreep terugkrijgen.

Als men zijn maagdelijkheid eenmaal verloren heeft, kan men die alleen terugkrijgen door een heelkundige ingreep.

De **voorzitter**: De duurtijd van uw mandaat in de uitvoerende macht heeft u blijkbaar vervreemd van de parlementaire omgangsvormen. Ik heb u vroeger anders gekend.

01.03 Minister **Luc Van den Bossche**: Ik kon tegen zulke antwoorden.

De **voorzitter**: Mag ik u vragen uw spontaniteit in te tomen en de heer Verherstraeten toe te laten zijn vragen in alle sereniteit te stellen.

01.04 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik meen dat we de spontaniteit van de minister van Ambtenarenzaken aan bod moeten laten komen. Waar anders kan hij immers nog spontaan zijn?

01.05 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, dat is juist. Ik dank mijn stadsgenoot. Dit is solidariteit onder Gentenaars. Mocht dit ook in Antwerpen bestaan, het zou er veel gemakkelijker gaan, nietwaar, collega?

De **voorzitter**: U stuurt de discussie naar het

Antwerpse niveau, ik zou ze naar het familiale niveau kunnen sturen. Volgens bepaalde stukken in De Standaard hebt u ook daar niet veel spontaniteit meer.

Het artikel kan ook in de Morgen gestaan hebben, maar het doet er niet toe in welk dagblad het was.

01.06 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ook in Gent is er niet altijd collegialiteit onder stadsgenoten.

De **voorzitter**: Vroeger bestond er een rubriek "Onder stadsgenoten." Ik weet niet meer in welk dagblad dat was.

01.07 **Tony Van Parys** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik weet niet of alles daar wel behoorlijk geregeld is.

De **voorzitter**: In elke stad verlopen de gebeurtenissen op hun eigen manier. U ziet dat wel in Antwerpen, in Vilvoorde of in Gent. Het kan allemaal zoveel verschillen, nietwaar, collega Van Parys?

Collega Verherstraeten, u bent uit verschillende hoeken onderbroken. Onze excuses daarvoor.

01.08 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, naast mijn bemerkingen omtrent de uitspraken van de minister van Justitie - waarover ik vragen gesteld heb - heb ik ook mijn bedenkingen over wat erna gebeurd is. Dat was een tuchtonderzoek dat op de markt is afgehandeld. Ik betreur ook de commentaar van het parket daaromtrent. U wellicht ook. Ik betreur ook de commentaar die u in uw hoedanigheid van magistraat had. Ik kan begrijpen dat het actie en reactie op het terrein teweeggebracht heeft. De vraag is of zulks in de hoedanigheid van magistraat - waarin u zich geplaatst heeft - aan de orde is. Schendt die commentaar niet het geheime karakter van de tuchtrechtelijke afhandeling? Hebt u niet op een oneigenlijke manier een tuchtmaatregel of een verdoken sanctie getroffen? Druist dit niet in tegen de discretieplicht van de magistraat en de discrete afhandeling die bij tuchtzaken vereist is? Ik verwijs eigenlijk naar de rechtspraak waarnaar u in maart jongstleden hebt verwezen.

In uw commentaar hebt u de persoon in kwestie een gebrek aan management verweten. Dat kwam in die tijd niet voor een tuchtrechtelijke maatregel in aanmerking. Had u de bevoegdheid om dat te doen? Waar is de rechtsgrond? Vindt u die in het gerechtelijk wetboek? Vindt u die in het

koninklijk besluit? Men heeft u daar misschien ruimere bevoegdheden gegeven dan de loutere tuchtrechtelijke afhandeling. Bent u uw rechtstreekse bevoegdheid niet te buiten gegaan? Heeft dat geen aanleiding gegeven tot verdoken sanctionering?

01.09 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, de eerste vragen in verband met de stand van tuchtdossier vervallen.

Werd de heer Dejemepe vóór het zomerreces gehoord? Dit is een vicieuze vraag. Neen, de heer Dejemepe had zelf uitstel tot 11 september gevraagd. De vraag van de verdediging tot uitstel om zich beter te kunnen voorbereiden, heb ik toegestaan.

Waarom sleept het dossier zo lang aan? Ik wist heel weinig van dit dossier omdat ik mij er niet mee heb bemoeid. Ik heb ook de saaie televisie-uitzendingen niet gevolgd en de kranten niet gelezen. Ik kreeg meer dan een tuchtdossier. Ik stond erop eerst alle tuchtdossiers te lezen zodat de samenhang tussen de verschillende dossiers duidelijk werd. Daarna zijn wij met het dossier-Dejemepe begonnen. Als jurist kon ik voorspellen - en dat is ook gebleken, meester Lagasse heeft dat achteraf ook gepleit - dat de verdediging een procedurefout zou kunnen inroepen omdat bepaalde verklaringen werden afgelegd in een parlementaire onderzoekscommissie. Dat betekent dat, als ik feiten relevant vond, ik het onderzoek over die feiten moest laten overdoen, om mij op deze resultaten te kunnen steunen. Ik heb mij derhalve in de 40 bladzijden die ik heb geschreven, behoudens juridische beschouwingen, alleen gesteund op de resultaten van dat onderzoek om de verdediging geen kans te geven mij dit voor de voeten te gooien. Het is natuurlijk "de bonne guerre". Ik zou hetzelfde doen in de positie van de verdediging en daarom werd dit voorzien. Dit alles plus de redactie van de 40 bladzijden, die naast het gewone werk moest worden afgehandeld, verklaart de enigszins lange tijdsduur. Ik stel vast dat ik dit moeilijke dossier vrij snel heb afgehandeld. Het is voordien langer blijven liggen.

Zijn er in het dossier tussenkomsten geweest ter beïnvloeding van de uitslagen of pogingen daartoe? Neen. Overigens, als dit het geval zou zijn geweest, staat mijn slecht karakter er borg voor dat ik daarnaar niet luister. Aangezien ik reeds vanaf mijn geboorte mijn zin doe, ben ik niet geneigd om daarvan af te wijken. Niemand heeft ook de moeite gedaan om mij daarover aan te spreken. Dat zou niet lang hebben geduurd.

Mijnheer de voorzitter, over de uitlatingen van de minister van Justitie weet ik niets. Behalve inzake voetbal en wielrennen volg ik de persberichten niet. Dat maakt mij gelukkig, want er staat toch niets verstandigs in. Ik weet niet wat minister Verwilghen heeft gezegd, en wat hij heeft gezegd, is voor zijn rekening.

01.10 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de minister, ik wil dat desnoods nog aannemen, maar eens zoiets geschreven en gedrukt is, is het wel publiek. Het komt van de minister van Justitie en de mensen hebben dat kunnen lezen.

01.11 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, wat moet ik mij daar nu van aantrekken? Minister Verwilghen zou iets zeggen of zegt iets. Goed, hij zegt iets, maar dat raakt mijn koude kleren niet. Wie heeft er niet veel gezegd in zijn leven? Ik vind het vergezocht dat ik een schijn van partijdigheid zou krijgen omdat minister Verwilghen iets zegt. Indien wij nu nog zouden getrouwd zijn of een relatie zouden hebben, dan zou men nog kunnen denken aan beïnvloeding op het oorkussen. Echt waar, wij zijn alle twee gezond wat dat betreft. Er is dus in die zin geen enkel probleem tussen ons. Dat is nonsens. Met andere woorden: er is geen partijdigheid.

Ik ga niet antwoorden op het verstrijken van de verjaringstermijn door het stilliggen van de afhandeling van het dossier. Er is een probleem van termijn. Ik geef evenwel terzake geen antwoord. Er is de opeenvolging van de zaak. De heer Van Parys kent het verhaal. Eerst is er de heer De Clerck die opstapt gezien de ontsnapping van Dutroux. Daardoor kan de normale volgorde van afhandeling van de dossiers niet worden verzekerd. De heer Van Parys komt in zijn plaats, en kent het probleem dat ook minister Verwilghen achteraf gehad heeft, met name dat hij in de onderzoekscommissie-Dutroux als ondervoorzitter - de heer Verwilghen als voorzitter - heeft gezeteld. Met andere woorden, hij kwam niet meer in aanmerking als tuchtoverheid. Het dossier gaat dan naar de heer Van Rompuy, maar er volgt een verandering van coalitie na de verkiezingen en de heer Van Rompuy komt niet terug. Ik vermoed dat hij bij eventuele terugkeer in de regering en wanneer de heer Verwilghen ook minister van Justitie zou zijn geweest, de dossiers verder zouden zijn afgehandeld. In feite is dit een vreselijke lijdensweg. De kwestie van verjaring is niet aan de orde, want er is geen verjaringstermijn. Er is wel discussie over de redelijke termijn, waarvoor echter geen sluitende

definitie bestaat. Wel bestaat er rechtspraak over, zowel op het Europese vlak als op het niveau van de Raad van State. Ik spreek mij daar niet over uit: ik heb daarover geschreven en dat is een van de excepties geweest die werden opgeworpen door de verdediging. Ik heb daarop geantwoord in de 40 bladzijden van de beslissing. Meer dan wat daar staat kan ik niet zeggen.

Nu kom ik op het cruciale punt. We kunnen daarom lachen of niet, maar het gaat over het geheim van het onderzoek. Al vele jaren stel ik met treurnis vast dat het geheim van het onderzoek officieel nog bestaat, maar in werkelijkheid niet. Al van toen ik nog een heel jong stagiair was, was er al een zekere mate van informele berichtgeving om de pers een beetje op de hoogte te houden. De paleisjournalisten werden meestal via de onderzoeksrechter op de hoogte gehouden. Dat was informeel en in feite tegen de wet. Men heeft dan een gewoonte para legem gecreëerd - ik durf ze niet meer contra legem noemen - waarbij een parketmagistraat is aangesteld als woordvoerder. Dat lijkt mij een keurig systeem. Het is tenminste een professional die in de openbaarheid treedt, verantwoording verschuldigd is aan zijn overste, de procureur des Konings, en die de gevoeligheden kent, die de juridische bezwaren kent en die af en toe de pers te woord staat. Dat is veel gezonder, denk ik. Tot daar kan ik mee.

Sinds jaar en dag maken wij echter mee dat er zelfs processen-verbaal uit dossiers lekken, dat collega's in dit halfrond beschikten over fotokopies van processen-verbaal van onderzoeken die nog bezig waren. Ik weet niet of u er toen al bij was, maar wij hebben meegemaakt dat zoiets gebeurde, maar hielden dat onder ons. Dat betekent dat er op het niveau van de magistratuur of de politie - ik laat in het midden vanwaar dit komt en beschuldig niemand - nogal wat lekken zijn. Nogal wat artikelen over zaken die nog in onderzoek zijn, staan stijf van de lekken zaken. Men noemt dat investigatiejournalistiek. Ik stel voor het geheim van het onderzoek gebeurlijk af te schaffen of anders te regelen, maar dit is duidelijk onwettig. Ik stel ook vast dat zeer weinig procureurs-generaal zich daar zorgen over maken.

Wat zijn de feiten? Ik heb mij omtrent die zaak onthouden van elke commentaar, ook als ik daarover vragen kreeg. Ik vond dat de enige juiste houding. Toen de beslissing was genomen, maar nog niet was getekend, heb ik telefonisch contact gehad met twee van de drie advocaten van de verdediging.

Ik heb hen meegedeeld dat ik niet wenste dat deze beslissing "op de Grote Markt" zou worden uitgebazuind, maar dat wij ons er wel op moeten voorbereiden dat ze zou worden uitgebazuind. Levenservaring en cynisme, noem het realiteitszin, leren me dat zulke beslissing op de een of andere manier bekend zal raken. Ik stelde hen voor gemeenschappelijk een verklaring op te stellen, die we achter de hand hielden om uiteindelijk te kunnen geven.

Deze zaak kent een voorgeschiedenis. De voorgeschiedenis begint met een parlementaire onderzoekscommissie die, in tegenstelling tot andere onderzoekscommissies - ik ben een oudgediende van deze Kamer en heb de onderzoekscommissie van de Heizel meegemaakt - achter gesloten deuren verliep. Die geheimhouding werd door de parlementsleden indertijd strikt gerespecteerd. De commissie-Dutroux is zeer snel een open commissie geworden, met verklaringen die onmiddellijk werden gegeven bij het buitenkomen van de commissiezaal. Daarna kreeg de televisie de toelating om de werkzaamheden te filmen.

De Kamer beslist over haar werkzaamheden. Het betekent evenwel dat de feiten die het voorwerp van een tuchtonderzoek uitmaken, in een rechtstreekse uitzending al grondig werden behandeld. Ik stel vast dat de zaak echt "op de Grote Markt" is gebracht. Dat is waarschijnlijk een probleem zowel voor de heer Dejemeppe als voor mij. Ik wil eerlijk zijn en geef toe dat ook de heer Dejemeppe daar nadeel van ondervonden heeft. Het betekende dat een mogelijk tuchtonderzoek tegen hem, dat er uiteindelijk ook gekomen is, op voorhand heel uitvoerig aan bod was gekomen. Journalisten hadden zich al gepermitteerd om daar oordelen over te vellen. Men schrijft er maar op los. Ik lees vandaag in een tijdschrift dat een bepaald bedrijf zeker fraude heeft gepleegd. Men moet maar durven! Iemand die zoiets schrijft, neemt ook een bepaalde verantwoordelijkheid op zich. De heer Dejemeppe heeft die openbaarheid meegemaakt. Het Parlement heeft hem dit aangedaan. Dat is mijn verantwoordelijkheid niet. Die voorgeschiedenis is dus zowel voor hem als voor mij een probleem. De publieke opinie heeft zich daardoor immers in het tuchtonderzoek geïnstalleerd.

Een van de advocaten is bereid om het zeer strikt te spelen. Hij laat het antwoord in beraad omdat hij eerst de uitspraak moet kennen. Dat lijkt mij logisch. Wij geven de uitspraak en ook de essentie van de uitspraak niet per telefoon aan de

betrokkene. Ik kan die reactie begrijpen. Ik heb vrijdag betekend en ondertekend. De procureur des Konings kon de betekening pas op maandag ontvangen. Ik had afgesproken met de advocaat om hem een niet-getekende kopij te bezorgen. Dat had te maken met fair play. Hij kon ook iedereen geroepen hebben om de uitspraak openbaar te laten voorlezen. We gingen akkoord om dat anders te doen.

Wat gebeurde er toen? Het is logisch dat de advocaten hun cliënt verwittigden. Dat is de logica zelf. De heer Dejemeppe, en hier knoop ik terug aan bij het begin van het verhaal en de grote openbaarheid van de onderzoekscommissie eromheen, voelt zich genoodzaakt om aan zijn parket iets mee te delen. Op menselijk vlak kan ik dat begrijpen. Het probleem is dat de heer Dejemeppe het risico loopt om iets mee te delen dat juist is, maar onvolledig is. Het klopt dat twee van de drie feiten in overweging zijn genomen, maar juridisch geen aanleiding tot sanctie vormen. Het staat er ook letterlijk: "omdat artikel 404 desbetreffend, naar mijn mening, het mij niet toeliet", samen met een ganse uitleg. Het heeft ook te maken met het feit dat vanaf 1981 het vroegere artikel anders is toegepast. Collega Van Parys weet dat voor 1981 het artikel anders werd toegepast dan na 1991. Ik heb nergens gevonden waarom dat zo is, ik stel dat alleen juridisch vast. Om dan te zeggen "je suis acquité, sans plus", is evenwel niet liegen, maar het is wel een stuk van de waarheid niet vermelden.

Daar begon het probleem natuurlijk. Had hij verklaard dat twee van de feiten wel in aanmerking werden genomen, maar dat ze juridisch-technisch waren, dan was hij wel correct geweest. Ik begrijp dat het moeilijk is voor de publieke opinie om juridische nuances te begrijpen, maar parketmagistraten doen dat toch wel. Hij verkies om dat niet te doen. Dan zijn er onmiddellijk personen die naar een krant te bellen, in dit geval Le Soir en 's anderendaags krijgt men weliswaar niet een foutief, maar wel een onvolledig bericht. Ik begrijp de heer Dejemeppe. Hij zal allicht opgebeld zijn en hij zal ongetwijfeld er wel twee zinnen aan hebben toegevoegd, die de journalist niet in zijn artikel zal hebben verwoord.

Het erge is echter het lek in het parket. Ik aanvaard dat hij zijn substituut op de hoogte brengt, hoewel ik denk dat hij daar een eerste risico neemt door een onvolledige verklaring af te leggen. Er is eens te meer een lek in het parket. Wanneer de heer Van Oudenhove commentaar levert, heb ik heel veel zin om mijn stekels recht te

zetten en minister Verwilghen te vragen of hij een tuchtonderzoek beveelt om te weten te komen welke substituut naar Le Soir heeft gebeld. Ik zal dat natuurlijk niet doen.

Blijkbaar wilt u de puntjes op de i's zetten. Ik wil dat ook gerust doen, maar dan gaan we door tot het bittere einde. Ik zal niet tuchtrechtelijk worden bestraft. Het zullen anderen zijn. Men mag met mij spelletjes proberen te spelen, maar ik doe dat niet; ik pas de wet toe. Dat is er gebeurd. Ik herinner u eraan dat ik hier niet zit als magistraat. U hebt het verkeerde woord gebruikt. Ik ben opgetreden als administratieve overheid in een tuchtzaak. Dat is niet hetzelfde. Voor een keer zullen de magistraten graag horen wat u zegt, maar ook maar een keer. Meestal bewaken ze angstvallig het woord magistraat. Er is ooit een mooie discussie geweest tussen de zetelende en de staande magistratuur - voormalig collega Gol heeft zich daar nog mee gemoeid -, waarbij gesteld werd dat de staande magistratuur geen magistratuur was. Dat was misschien strikt juridisch gezien wel juist. Er ontstond een vreselijke strijd. Het College van procureurs-generaal, dat toen juist was opgericht, heeft onmiddellijke lange nota's geschreven om aan te tonen dat dit niet waar was. Eigenlijk doet u nu iets gevaarlijks, mijnheer Verherstraeten, wanneer u beweert dat een simpele, eenvoudige minister de waardigheid van een magistraat zou kunnen hebben, al was het maar tijdelijk. Ik ben administratieve overheid.

Als administratieve overheid sta ik voor het probleem dat ik ook minister ben, geconfronteerd met een voorgeschiedenis en een publiek-gemaakte beslissing van het Parlement, waardoor de publieke opinie er ook ten zeerste in geïnteresseerd is of de beslissing inderdaad werd geïmplementeerd. Daarnaast is er een lek waardoor een foute voorstelling van de feiten wordt gegeven omdat het onvolledig is. Toen heb ik wel degelijk een keuze gemaakt een tekst - deze is ter beschikking en kan worden rondgedeeld - uit te schrijven, waarin ik een aantal punten heb opgesomd, die ik anders niet zou gesteld hebben. Inderdaad, mocht mijn initiatief door het artikel in Le Soir niet zijn kortgesloten, dan zou ik een gemeenschappelijke verklaring een verdediging van de heer Dejemeppe en van mij, hebben uitgegeven die allicht dezelfde feiten zou hebben gebracht.

Dit zijn de feiten. We hebben dus niets in een verkeerd daglicht gesteld. Ik heb uiteindelijk een keuze gemaakt en ik neem daar ook de volledige verantwoordelijkheid voor. Ik wou niet dat bij de

publieke opinie de onvolledige waarheid de ronde deed. Ik herhaal dat de zaak, de voorgeschiedenis en de beslissingen terzake, op de publieke markt waren geworpen, overigens niet door mijzelf.

Waar haal ik de rechtsgrond om opmerkingen te maken over het management? Als ik een feit moet onderzoeken volgens de oude tuchtwetgeving, dan moet ik onderzoeken wat er is gebeurd. Is er iets gebeurd, dan moet ik onderzoeken of het voldoende is. Dat is het onderzoek van de feiten. Ik heb vastgesteld dat er geen sprake was van nietsdoen.

Ik heb vastgesteld dat er wel iets was gebeurd, maar dat het niet voldoende was. Daaruit kon ik dus afleiden dat er een probleem met het management was. De Kamer was misschien onzorgvuldig, gezien de snelheid van de bespreking van de wet van mei 1999. De natuur van de wetswijziging is natuurlijk belangrijk: is het een interpretatieve wetswijziging of is het een aanvulling van de wet. In het ene document staat dat het interpretatief is, in het andere document staat met evenveel woorden en expliciet dat het een aanvulling is: "...teneinde ons toe te laten in de toekomst...". Ik heb de meest voorzichtige en de meest voordelige stelling voor de beklagde gekozen en daarop de algemene lijn van het strafrecht toegepast. Daar de regeling bovendien sinds 1981 niet meer werd toegepast op feiten die onder managementfouten werden geklasseerd, heb ik mij aan deze interpretatie gehouden. Tezelfdertijd heb ik echter logischerwijs vastgesteld dat de managementfouten tot de tuchtbevoegdheid van de onderzoeker behoren. Ik heb gemeend dit aan de minister van Justitie te moeten meedelen omdat het zijn verantwoordelijkheid is. Zijn voorgeschiedenis als voorzitter is van geen tel want het gaat niet meer over de tucht. Het is een functionele beslissing. Dit is niet nieuw. Men doet alsof ik iets nieuws heb uitgevonden, - de journalisten uit het zuiden van het land zijn minder op de hoogte van wat in het noorden van het land gebeurt - maar er zijn op dit moment enkele arrondissementen waar de procureur-generaal, als eerste persoon die van deze wettelijke mogelijkheid gebruik kan maken, iemand heeft gestuurd om het parket bijstand te verlenen bij zijn reorganisatie. Het systeem bestaat dus en het is aan de minister van Justitie om te beslissen of hij het toepast of niet. Het gaat hier om een zuiver functionele beslissing en daar ben ik niet bij betrokken. Dit ligt mijn inziens perfect binnen de zorg van een goede huisvader. Het is dus geen verdoken tuchtsanctie. De tuchtprocedure is geëindigd met een vrijspraak om juridische redenen, niettegenstaande twee van

de drie feiten in de procedure in aanmerking werden genomen.

Het is niet mijn taak om te oordelen of de minister van Justitie maatregelen moet treffen. Dit is overigens geen regeringszaak; dit is een zaak van de minister van Justitie. Hij moet terzake geen collega's raadplegen, het behoort tot zijn eigen bevoegdheid.

Mijnheer de voorzitter, ik denk dat ik de verschillende vragen zo goed mogelijk en in detail heb beantwoord. In de toekomst zal men moeten nadenken over onderzoekscommissies die in het openbaar worden uitgespeeld. Dit geeft hoe dan ook problemen. Het Parlement moet natuurlijk zijn eigen verantwoordelijkheid opnemen en niet de uitvoerende macht. Het Parlement en de uitvoerende macht verstaan elkaar nu gelukkig nog. Indien echter de uitslag een tuchtsanctie zou zijn geweest, zou het laatste woord over dergelijke openbaarheden nog niet zijn gevallen. Ik denk dat daarover nog spannende en boeiende bladzijden juridische literatuur inzake de verdediging, het arrest, enzovoort zullen worden gepleegd. Men moet echter opletten dat men degene die met dit dossier is belast niet het stigma mediageil opkleeft. On m'a forcé ma main. C'est tout.

Had men het anders gedaan, dan zou dit nooit gebeurd zijn. Want ik heb altijd laten weten dat ik er niets over wilde zeggen. Dat zou ook het meest wijze geweest zijn, maar ik kon in de gegeven omstandigheden niet anders, dat heb ik u gezegd.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, reich mir die Hand. U zei daarnet dat u een tekst had.

01.12 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, dat is geen probleem: ik zal u de samengevatte tekst bezorgen.

De **voorzitter**: Laten wij eerst uw samenvatting bekijken en indien iemand geïnteresseerd is, kan hij nog altijd de volledige tekst vragen. Wij moeten inderdaad niet inspelen op een trend die u terecht hebt aangeklaagd.

01.13 **Servais Verherstraeten** (CVP): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Over bepaalde zaken ben ik het echter niet met hem eens. Indien een minister van Justitie, wie het ook moge zijn, uitspraken doet over voorkeuren met betrekking tot de afhandeling van een tuchtonderzoek, dan denk ik dat dit een streep te ver gaat. Iedere minister hoort dit te weten en a fortiori, een minister van Justitie. Of dit leidt tot partijdigheid van u die als minister moest

beslissen, zijn wij het erover eens dat dit uiteraard niet het geval is. Er is echter een verschil tussen partijdigheid en een schijn van partijdigheid die dit bij alle rechtsonderhorigen zou kunnen teweegbrengen. Wat mij betreft, wringt daar het schoentje. U hebt ook een bemerking gemaakt over de onderzoeksjournalistiek waarbij u de bedenking hebt geuit dat, indien enkel de koers en de voetbal zou gelezen worden, het geheim van het onderzoek niet geschonden zou zijn.

Ik heb heel even gegrasduind in een uitspraak van het Hof van Cassatie. Mijnheer de minister, indien uw maatregel - en het stond in de sterren geschreven wat het beschikkend gedeelte van die uitspraak zou worden - een zware tuchtsanctie inhield - laat de mogelijkheid nog bestaan dat dit had gekund - dan zou over deze procedure wellicht het laatste woord nog niet gezegd zijn en dit omwille van de redelijke termijnvereisten.

In het licht van de publieke verklaringen heb ik mijn vragen met betrekking tot de cassatierechtspraak. Ik val onder meer over een arrest van het Hof van Cassatie van 1978 over een tuchtmaatregel van magistraten, het tuchtonderzoek, de tuchtprocedure, het geheime karakter. Naast het geheime karakter geldt ook nog de discretieplicht waarbij het niet aangewezen is om, volgens een uitspraak van het Hof van Cassatie van 26 oktober 1978, zelfs maar die beslissing te betekenen. Indien u dan, als gerechtelijke overheid, daaromtrent publieke verklaringen aflegt en u zichzelf verdedigt door te zeggen dat u niet de eerste was, dan stel ik mij daarbij toch de vraag of dit niet compleet indruist tegen die rechtspraak. U zegt een goede relatie te hebben met de minister van Justitie en het is nu aan hem om verder te oordelen. Dit is geen regeringszaak en ik stel vast dat u het niet alleen aan de minister van Justitie hebt kenbaar gemaakt maar ook aan de eerste minister die blijkbaar niet bevoegd is. Het zou dus toch iets meer zijn dan de zaak van de minister van Justitie. Ik heb de indruk dat wij hier te maken hebben met een pingpongspel.

Ten eerste meen ik dat de minister van Justitie wat uit de bocht is gegaan met zijn verklaringen en het u daarmee niet gemakkelijker heeft gemaakt.

Ten tweede denk ik dat u hem het balletje hebt teruggespeeld door enerzijds uw uitspraak te doen en anderzijds door de commentaar bij uw uitspraak, zodanig dat de minister van Justitie in een minder gemakkelijke positie zit. Mijnheer de minister, u bent een meer dan welbeslagen jurist en als advocaat weet u maar al te goed dat, indien

de minister van Justitie nu, en hij heeft die bevoegdheid om om het even welke maatregel zou treffen, dit zeer moeilijk bij de Raad van State de toets zou doorstaan. Wij zouden hier duidelijk te maken krijgen met een interpretatie van die maatregel als oneigenlijk tuchtrecht. In die zin denk ik dat het balletje met veel venijnig effect mooi werd teruggespeeld.

01.14 Minister **Luc Van den Bossche**: Ik deelde de beslissing ter kennisgeving mee aan de eerste minister omdat hij de pers meer ontmoet dan ik en opdat hij bij machte zou zijn de vragen die hem daarover wellicht zouden worden gesteld, te beantwoorden. Dat is de ware toedracht terzake, niet meer of niet minder. Dit lijkt mij trouwens een logische manier van handelen in een zaak waarbij telkens wordt weggemoffeld hoe openbaar zij wel begon.

Ik wil best een discussie voeren over de openbaarheid van deze aangelegenheid, maar laten wij dan vooraf eens praten over de openbaarheid die het Parlement eraan gaf en over de problemen die hiervan het gevolg konden zijn. Ik weet niet of u actief bent aan de balie, maar in bevestigend geval moet ik u zeker niet uitleggen dat men zich alleen al met dat bladzijdenlange document een behoorlijke tijd zoet kan houden. Trouwens, de besluiten neergelegd door meester Lagasse waren ook erg leuk om te lezen; de juridische beschouwingen waren niet erg vleiend voor het Parlement. Ik heb die in bedekte, juridische termen beantwoord, maar het waren niet bepaald lichtzinnige conclusies.

Het spijt mij dat deze zaak naar buiten kwam, maar in feite was zij reeds openbaar gemaakt. Mocht, alleen vanuit het parket, de juiste beslissing zijn gelect, ik zou er nooit één woord aan hebben toegevoegd. Maar ik weiger op politiek vlak onterecht verwijten te krijgen, gezien de zaak reeds openbaar was. Ik wens niet op te treden als martelaar. Ik wil wel sneuvelen voor wat ik deed of zei, maar niet voor halve waarheden. Bovendien had ik geen inaugurale reden om eventueel begin september iets recht te zetten, in tegenstelling tot anderen. Ik stel alleen de verschillen vast. Mocht ik een reden hebben gehad, dan had ik misschien gewacht tot 1 september 2001 om een en ander recht te zetten.

Dit is geen pingpongspel. Ik neem kennis van de zaak en zend ze terug naar de bevoegde minister. Dat heeft dus weinig te maken met pingpong, maar alles met elkeen neemt zijn taak op zich. Mocht minister Verwilghen zich niet in

onverenigbaarheid bevinden; hij zou hetzelfde hebben vastgesteld als ik. In die zin kan ik nu niets anders doen, want deze zaak behoort tot zijn bevoegdheid, niet tot de mijne.

Ik stel vast dat de Raad van State in al deze zaken zeer ijverig optreedt - ik geef toe dat ik thans in gekleurde en tendentieuze termen spreek - en dat de advocaat van de verdediging niet hard moet werken; dat de Raad van State dat wel voor hem zal doen. Ondanks mijn immens respect voor de Raad van State zou ik, mocht ik als advocaat optreden en mocht de zaak naar voornoemde instelling worden verzonden, mijn cliënt voordien de nodige cynische commentaar geven. Voor het overige wens ik hierover niets te zeggen. Nous nous comprenons!

01.15 Servais Verherstraeten (CVP): Mijnheer de voorzitter, dit wordt inderdaad met een venijnig effect teruggespeeld.

01.16 Minister Luc Van den Bossche: Zo kunt u bij Anderlecht winnen.

De **voorzitter**: Collega's, ik herinner u eraan dat, indien u dit spelletje nog langer speelt, u het spel van deze avond niet zult kunnen volgen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt
gesloten om 14.51 uur.
La réunion publique de commission est levée à
14.51 heures.*

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BEKNOPT VERSLAG

COMPTE RENDU ANALYTIQUE

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

05-12-2000

05-12-2000

14:00 uur

14:00 heures

INHOUD

Samengevoegde mondelinge vragen van	1
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "het tuchtdossier van de procureur des Konings te Brussel" (nr. 2775)	1
- de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "zijn publieke verklaringen naar aanleiding van zijn uitspraak in het tuchtdossier van de procureur des Konings te Brussel" (nr. 2775)	1
<i>Sprekers: Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen</i>	

SOMMAIRE

Questions orales jointes de	1
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « le dossier disciplinaire du Procureur du Roi de Bruxelles » (n° 2775)	1
- M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « ses déclarations dans le cadre du dossier disciplinaire du procureur du Roi de Bruxelles » (n° 2775)	1
<i>Orateurs: Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration</i>	

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

van

DINSDAG 05 DECEMBER 2000

14:00 uur

COMMISSION DE LA JUSTICE

du

MARDI 05 DECEMBRE 2000

14:00 heures

De vergadering wordt geopend om 14.03 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.

01 **Samengevoegde mondelinge vragen van**
 - de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over “het tuchtdossier van de procureur des Konings te Brussel” (nr. 2775)
 - de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over “zijn publieke verklaringen naar aanleiding van zijn uitspraak in het tuchtdossier van de procureur des Konings te Brussel” (nr. 2775)

01.01 **Servais Verherstraeten** (CVP): Inzake het tuchtdossier van de procureur des Konings te Brussel verklaarde de minister op 9 mei 2000 dat de betrokkene nog voor het zomerreces zou worden gehoord. Kort daarop zou een definitieve beslissing worden genomen. Deze beslissing is ondertussen genomen.

De minister liet in een interview met *Humo* uitschijnen dat hij een uitspraak waarbij procureur des Konings Dejemeppe van alle blaam en kritiek zou worden gezuiverd, moeilijk te aanvaarden vindt. Is de minister in dit dossier wel onpartijdig? Dreigen er verjaringstermijnen te verstrijken?

In het tuchtdossier van de procureur des Konings te Brussel viel een beslissing. De minister van Ambtenarenzaken verklaarde dat de procureur blijk had gegeven van een gebrekkige leiding en management. Ik betreur trouwens ook dat het parket bepaalde verklaringen heeft gedaan.

Is het passend dat een minister, die optreedt als magistraat in tuchtzaken, dergelijke verklaringen aflegt? Welke rechtsgrond verleent hem die bevoegdheid? Wat is de precieze inhoud van het

La réunion publique est ouverte à 14.03 heures par M. Fred Erdman, président.

01 **Questions orales jointes de**
 - M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « le dossier disciplinaire du Procureur du Roi de Bruxelles » (n° 2775)
 - M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur « ses déclarations dans le cadre du dossier disciplinaire du procureur du Roi de Bruxelles » (n° 2775)

01.01 **Servais Verherstraeten** (CVP): A propos du dossier disciplinaire du procureur du Roi de Bruxelles, le ministre a déclaré, le 9 mai 2000, que le procureur incriminé serait encore entendu avant les vacances d'été, et qu'il serait sans trop tarder décidé définitivement sur son sort. Cette décision a-t-elle entre-temps été prise ?

Dans une interview accordée à l'hebdomadaire *Humo*, le ministre a laissé entendre qu'il pourrait difficilement accepter un jugement qui innocenterait et blanchirait M. Dejemeppe. Le ministre est-il bien impartial dans ce dossier ? des délais de prescription risquent-ils d'expirer ?

Une décision a été prise dans le dossier disciplinaire à l'encontre du procureur du roi de Bruxelles. Le ministre de la Fonction publique a déclaré que le procureur n'a pas dirigé l'enquête comme il sied. Je regrette également que le parquet se soit exprimé sur certains points.

Convient-il qu'un ministre qui intervient dans des dossiers disciplinaires fasse de telles déclarations ? Quel serait le fondement juridique d'une telle compétence ? Que dit précisément l'arrêté royal qui

KB dat hem opdroeg deze tuchtzaak af te handelen? Wordt het geheim van het onderzoek niet geschaad? Was de minister van Ambtenarenzaken wel bevoegd?

Zijn verdere maatregelen nodig ten aanzien van procureur en parket? Binnen welke termijn? Valt deze aangelegenheid onder de bevoegdheid van de minister van Justitie?

01.02 Minister **Luc Van den Bossche** (*Nederlands*): De heer Dejemeppe heeft zelf voor het verhoor uitstel gevraagd tot 11 september.

Ik stond erop alle tuchtdossiers te lezen vooraleer tot actie over te gaan. Het is namelijk noodzakelijk om eerst een algemeen beeld te krijgen. Ik heb mij in mijn rapport enkel gebaseerd op onderzoek van de relevante feiten. Een groot deel van het onderzoek werd trouwens op mijn vraag uitgevoerd.

Er zijn geen tussenkomsten geweest om de uitspraak te beïnvloeden.

Ik heb geen uitlatingen gelezen van de minister van Justitie. Vele geruchten berusten op geen enkele grond. Bovendien ben ik niet verantwoordelijk voor de uitlatingen van de minister van Justitie. Inzake de verjaringstermijnen wijs ik erop dat dit dossier een lange lijdensweg heeft gekend. Voor het overige blijven alle wettelijke verjaringstermijnen geldig. Het geheim van een onderzoek is wel heel relatief. Via onderzoeksrechters werd de pers over een aantal zaken vaak ingelicht. Nu kunnen we zelfs pv's van een onderzoek in de pers lezen! Dat wordt "investigatiejournalistiek" genoemd. De meeste procureurs tillen daar niet zwaar aan. Nu reageert men plots wel.

In deze aangelegenheid heb ik na het verzamelen van de inlichtingen contact gehad met de advocaten van de tegenpartij om te komen tot een gemeenschappelijke verklaring. Destijds ging de commissie over het Heizeldrama door achter gesloten deuren. De commissie-Dutroux werd in het openbaar gehouden. Dat was niet per se in het nadeel van procureur Dejemeppe. Alles werd breed uitgesmeerd in de pers. De heer Dejemeppe heeft dan gedaan alsof hij volledig vrijgepleit was, maar vergat dat er nog enkele klachten waren. Ik ben dan wel verwonderd over het feit dat men in een krant allerlei beweringen moet lezen. Wie heeft dat aan de pers doorgespeeld? Komt er daaromtrent een onderzoek?

Als administratieve overheid en minister word ik geconfronteerd met zaken die reeds lang aan de gang zijn. Dit is in dit geval niet anders. Ik ben bereid om de tekst van de verklaring aan de

a chargé le ministre de traiter cette affaire ? Le secret de l'enquête n'a-t-il pas été violé? Le ministre de la Fonction publique était-il compétent en la matière ?

D'autres mesures doivent-elles être prises à l'encontre du procureur et du parquet ? Dans quels délais ? Cette matière ressortit-elle à la compétence du ministre de la Justice ?

01.02 **Luc Van den Bossche**, ministre (*néerlandais*): M. Dejemeppe a lui-même demandé de reporter son audition au 11 septembre.

J'ai examiné tous les dossiers disciplinaires avant d'agir. Une vue d'ensemble est en effet nécessaire. Dans mon rapport, je me suis exclusivement fondé sur l'enquête et sur des faits pertinents. Une grande partie de l'enquête a d'ailleurs été menée à ma demande.

Personne n'est intervenu pour influencer sur cette décision.

Je n'ai lu aucune déclaration du ministre de la Justice. De nombreuses rumeurs sont dénuées de tout fondement. En outre, je ne suis pas responsable des déclarations du ministre de la Justice. En ce qui concerne les délais de prescription, je souligne que ce dossier a connu un long et difficile cheminement. Au demeurant, tous les délais légaux en matière de prescription restent d'application. Le secret de l'instruction est certes relatif. Les juges d'instruction ont souvent informé la presse sur certaines affaires. Aujourd'hui, on trouve même les procès-verbaux d'une instruction dans la presse ! C'est ce que l'on appelle le « journalisme d'investigation ». La plupart des procureurs ne s'en soucient guère. Et voilà soudain que l'on réagit.

Dans cette affaire, après avoir recueilli des informations, j'ai pris contact avec les avocats de la partie adverse pour élaborer une déclaration commune. Jadis, la commission relative au drame du Heysel s'était déroulée à huis clos. La commission Dutroux s'est réunie en réunions publiques. Ce ne fut pas nécessairement au détriment du procureur Dejemeppe. Tout a été longuement rapporté dans la presse. M. Dejemeppe s'est comporté comme s'il avait été totalement blanchi, oubliant qu'il subsistait des plaintes. Je m'étonne dès lors de lire dans la presse diverses affirmations.. Qui a transmis ces informations à la presse ? Cette fuite fera-t-elle l'objet d'une enquête ?

En tant qu'autorité administrative et en tant que ministre, je suis confronté à de vieux dossiers. C'est également le cas en l'espèce.. Je suis disposé à communiquer le texte de la déclaration aux

kamerleden te bezorgen. Ik kan niet aanvaarden dat er een halve onwaarheid de wereld werd ingestuurd en dat was nu zeker het geval.

Betreffende het management stelde ik vast dat wat er gebeurd was, onvoldoende was. Ik beweer niet dat er niets is gebeurd. Ik heb me aan de interpretatie van managementfouten gehouden die sinds 1981 gebaar is.

De beslissing van de minister van Justitie is een functionele beslissing en geen verdoken tuchtsanctie. Een functionele beslissing is geen nieuw feit. In verschillende arrondissementen hebben de procureurs-generaal al gebruik gemaakt van de mogelijkheid om iemand te sturen die aan het parket bijstand moet verlenen in bijvoorbeeld reorganisaties. Ik heb dus geen verdoken sanctie genomen. De tuchtsanctie is trouwens geheim. Of de minister van Justitie een sanctie neemt, is zijn zaak. Het is duidelijk dat openbare onderzoekscommissies wel aanleiding geven tot kritiek. Men kan mij alleszins niet verwijten dat ik op het publieke forum ben gegaan.

01.03 Servais Verherstraeten (CVP): Ik vind dat een minister van Justitie geen standpunt kan innemen in een tuchtrechtelijk onderzoek.

De minister heeft publieke verklaringen afgelegd over dit dossier, hoewel de rechtspraak onder meer van het Hof van Cassatie, erop wijst dat de geheimhouding essentieel is.

De minister van Justitie heeft zijn mond voorbijgepraat. Dat heeft de minister van Ambtenarenzaken in een moeilijk parket gebracht. Indien de minister van Justitie een maatregel neemt, zou hij wel eens voor ernstige problemen kunnen staan.

01.04 Minister Luc Van den Bossche (Nederlands): Ik heb de beslissing van de eerste minister meegedeeld. Dat was een logische stap. Vergeten we niet dat de commissie-Dutroux volledig publiek werd gehouden. Dat zou ook wel eens rechtsgevolgen kunnen hebben. De ganse zaak was dus toen al op de markt. Men mag mij dan toch niet tot martelaar maken. Ik kan trouwens niet concurreren tegen de inaugurale redevoeringen die sommigen begin september houden. Ik heb minister Verwilghen een voorstel gedaan.

membres de la Chambre. Je ne puis accepter qu'une demi-vérité soit propagée, comme c'est assurément le cas ici.

En ce qui concerne le management, j'ai été amené à constater que les initiatives prises étaient insuffisantes, sans pour autant prétendre que rien n'ait été fait. Je n'en suis tenu à propos des erreurs de gestion à l'interprétation qui prévaut depuis 1981.

La décision du ministre de la Justice est une décision fonctionnelle et ne constitue pas une sanction disciplinaire déguisée. Une décision fonctionnelle ne constitue pas un fait nouveau. Dans différents arrondissements, les procureurs généraux y ont déjà recouru pour faire assister le parquet, par exemple, en vue de certaines réorganisations.

Je n'ai donc pas pris de sanction déguisée. La sanction disciplinaire est d'ailleurs secrète. Quant à savoir si le ministre de la Justice prendra une sanction, cela ne regarde que lui.

Les commissions publiques d'enquête peuvent certes donner lieu à des critiques. On ne peut en tout cas pas me reprocher d'être intervenu sur la scène publique.

01.03 Servais Verherstraeten (CVP): J'estime qu'un ministre de la Justice ne doit pas prendre position dans une enquête disciplinaire.

Le ministre a fait des déclarations publiques à propos de ce dossier, alors que selon la jurisprudence, et notamment celle de la Cour de cassation, le secret de l'instruction revêt un caractère essentiel.

Le ministre de la Justice en a trop dit, mettant son collègue de la Fonction publique dans l'embarras. Si le ministre de la Justice prenait une mesure, il pourrait bien rencontrer de sérieux problèmes.

01.04 Luc Van den Bossche , ministre (néerlandais): J'ai communiqué la décision au premier ministre. C'était une démarche logique. N'oublions pas que toutes les réunions de la commission parlementaire Dutroux étaient publiques, ce qui pourrait avoir des conséquences sur le plan judiciaires. Le dossier tout entier ne présentait plus le moindre caractère confidentiel. Il ne saurait dès lors être question de faire de moi un martyr. Je ne suis d'ailleurs pas en mesure de concurrencer les mercuriales prononcées par certains au début du mois de septembre. J'ai fait une proposition au ministre Verwilghen.

01.05 **Servais Verherstraeten** (CVP): U hebt de bal dus inderdaad teruggespeeld. Wij zullen later zien wat er daarmee gebeurt.

01.05 **Servais Verherstraeten** (CVP): Vous avez donc renvoyé la balle. Nous verrons ultérieurement comment la situation évoluera.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 14.51 uur.

La réunion publique de commission est levée à 14.51 heures